

vsi slovenski rodoljubi posnemali! Da bi pač bili vsi narodni Slovenci tudi pobožni Slomšeki!

Naše narodno geslo zahteva pa še več. »Vse za vero, dom, cesarja!« Vse torej tudi za dom, za domovino, za naš premili narod! Je-li to Slomšek storil? Ah žal, da mi ne preostaja dovolje časa, na to vprašanje odgovoriti, kakor želim. — V nekem zborovanju je Slomšek Slovincem navdušen zaklical: »Ljubite svojo domovino, v kateri je vaša zibelka tekla in v kateri bo hladni grob vas kril! Ljubite svoj narod in njegov prekrasni jezik!« Nekje drugje pa je rekel: »Kakor lepoto deviške neveste, častim in vsem priporočam lepoto maternega jezika!« Rojaki, niso-li Vam to zlate besede ali Vas ne navdušujejo? Slomšek jih pa ni samo govoril — on je tudi ravnal po njih! Neprecenljive so njegove zasluge za narodno stvar. V slovstvu kil je pogumen začetnik, ki je modro in vstrajno ledino slovensko oral. S popolno pravico ga njegov odlični, plemeniti životopisec Kosar imenuje: Steber slovenskega slovstva. Slomšekove pesmi so segale narodu globoko v srce; pel jih je in jih bo vedno rad pastirček na planini in gospoda se divi v blestečih dvoranah na njihovi milobi. Njegove mnogotere in obširne knjige so za naš razvoj velevažnega pomena. Njegove »Drobtinice« so se narodu prikupile, kakor morebiti nobena druga knjiga ne. Pravi biser pa so njegovi nedoseženi životopisi in pastirski listi, s kakoršnjimi bi se pogumno ponašal vsak drugi narod. Slomšekovi govori so dosegli prvi labor na Slovenskem, ljudstvo je sploh reklo: »Slomšek govorijo, kakor bi rož'ce sadili«. Nesmrtno so Slomšekove zasluge za slovensko šolo; kdo ve, ako bi mi vsaj to trohico slovenskega poduka v šolah imeli, če Slomšeka ne bi bilo? Kot izboren šolski strokovnjak slovel je daleč okoli, avstrijsko ministerstvo je to laskavo priznalo. Njegov »Blaze in Nežica« je zvezda v šolski odgoji. Narodno omiko in prosveto je Slomšek širil z vso silo.

Le bistrimo si glave, ne dremajmo zaspani,
Sovražnim narodom prodani! —

djal je. — V narodnem boju bil je hraber, nevstrašen junak. Živel je v času, ko so sovražniki Slovincem pretčali rekli: živeti ali umreti! In glejte, rojaki: mi še živimo! Da pa še živimo, in da bomo, ako Bog da, vedno krepkeje živeli, to je v veliki meri Slomšekovo delo. On je narodno stvar branil v visokih krogih, akoravno je za to prestal marsikatero grenko. Za narod je navduševal in pridobival priprosto ljudstvo in omikani svet. V narodnem delovanju ravnal se je po besedah, katere si je sam za prelepo, ganljivo vodilo izvolil; rekel je: »Za narod malo govoriti, veliko delati, vse pretrpeti!« O zlate besede! Slavna gospoda, ste si jih zapomnili? Jaz Vam jih ponovim: Za narod malo govoriti, veliko delati, vse pretrpeti! Rojaki, spolnimo jih! Že ob večeru svojega življenja bil je Slomšek v romantični Solčavi. Ko je od belih snežnikov slovo jemal, zapel jim je tako-le:

Oj z Bogom, hčere stare matere, mogočne Slave,
Povzdigajte Slovincem bistro glave,
Naj bodo vrli sinji Slave!

Ta opomin je tako rekoč Slomšekova narodna oporoka. Izvršujmo to naročilo svojega najslavnejšega rojaka, nesmrtnega Slomšeka!... (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Posojilnica na Vranskem

Imela je leta 1892 prometa 152.290 gld. 13 kr. Pristopilo je leta 1892 novih zadrušnikov 113, kateri so vplačali deležev 1290 gld., izstopilo pa je 15 zadrušnikov

in vzdignilo deležev 150 gld., tedaj je pristopilo več zadrušnikov 98 in vplačalo več deležev za 1140 gld. Leta 1891 je bilo 97 zadrušnikov, kateri so imeli v deležih 1740 gld., koncem leta 1892 je bilo tedaj zadrušnikov 210, kateri imajo vplačanih deležev 2880 gld. Hranilnih vlog vložilo se je leta 1892 od 179 vlagateljev 56.751 gld. 58 kr., vzdignilo pa se je 18.025 gld. 65 kr., tedaj se je več vložilo 38.725 gld. 93 kr. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1891 je bilo 28.572 gld. 94 kr., kapitalizovane obresti od hranilnih vlog leta 1892 znašajo 1609 gld. 72 kr., tedaj je stanje hranilnih vlog koncem leta 1892 68.908 gld. 59 kr. Posojil se je leta 1892 izplačalo 135 zadrušnikom 34.261 gld., vrnilo pa se je 7022 gld. 25 kr., tedaj več posodilo 27.238 gld. 75 kr. Stanje posojil koncem leta 1891 je bilo 18.023 gld. 49 kr., tedaj stanje posojil koncem leta 1892 45.262 gld. 24 kr., danih 216 zadrušnikom. Čisti dobiček leta 1892 znaša 848 gld. 40 kr.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud posojilnice in se obrestujejo po $4\frac{1}{2}\%$.

Posojila se dajejo proti 6% samo zadrušnikom. Uradni dan je vsako sredo od 9. ure do pol 12. ure dopoldne. Ako je v sredo praznik, uraduje se naslednji dan.

Posojilnica na Vranskem ima letni občni zbor v nedeljo dne 5. marca 1893 ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi Za načelstvo: J. S. Oset.

Sadjerejsko društvo za Šoštanjski okraj

vabi tem potom vse ude in prijatelje tega društva k obilni vdeležbi predavanja potovalnega učitelja gospoda Ivana Bele-ta, katera se bo vršila v nedeljo dne 5. februarja t. l. ob 4. uri popoldan v gostilni gospoda Jožeta Skaza v Velenji.

Predavalo se bode o zmladletnem sajenji in cepljenji sadnega drevja, kakor tudi o cepljenji ameriških trt v tem času in porabitev ključev ali rožja istih za pridelek prihodnjih v koreninjenih ameriških trt.

Sejmovi. Dne 3. marcija v Lučanah, v Mariboru, v Oplotnici in na Vranskem. Dne 6. marcija v Vuzenici, v Tilmiči.

Dopisi.

Iz Konjic. (Slavnost.) Slovenci bili so vedno zvesti rimskim papežem. To svojo zvestobo in ljubezen pokazali so že ob raznih priložnostih. Tudi zdaj, ko obhajajo sv. oče Leon XIII. 50letnico svojega skofovanja, Slovenci niso za drugimi narodi zaostali. Takrat odlikoval se je posebno naš trg in prelepa Konjiška župnija. Naše verno ljudstvo vdeleževalo se je prav pridno od škofije zaukazane devetdnevne, cerkev bila je skoraj vsako jutro polna, znamenje, da ljubijo svojega dobrega očeta, sivolasega starčka Vatikanskega jetnika. Posebno ginja bilo je gledati v nedeljo 19. februarja, ko jih je na stotine pristopilo k sv. obhajilu na namen sv. očeta, ter vroče molitve pošiljalo k Bogu za blagor sv. očeta in razširjanje sv. katoliške cerkve. K slovesni sv. maši ob 10. uri prišlo je ljudstva od vseh strani, da se je vse trlo. Vdeležili so se iste, kar bodi pohvalno omenjeno, tudi c. kr. uradniki tukajšnje sodnije in davkarje. Videli smo Konjiške tržane s svojim g. županom, kateri so šli po sv. maši okoli oltarja in položili dar za sv. očeta. V obče so Konjičani pokazali že v soboto zvečer naklonjenost do sv. očeta s prekrasno razsvetljavo. Lepo razsvetljen bil je posebno grad svetlega kneza Windisch-Graetza. Popoldne v nedeljo ob tretji uri priredilo je kat. politično društvo Leonovo be-

sedo. V lepo ozaljšanih prostorijah zbralo se je tudi iz sosednih župnij do 200 društvenikov, med njimi tudi knez Windisch-Graetz. Zbrane pozdravili so v prisrčnih besedah predsednik, preč. g. Jernej Voh, ter so razložili v poljudni besedi pomen današnje slovesnosti. Opisali so na kratko Leonovo mladost, kako jih je že v mladih letih vodila milost božja in jih za nekaj posebnega odločila. Tajnik društva, g. Tomažič naslikal je Leona kot »luč z neba« in dokazal, da jim v resnici pristojta ta primek. Društveni denarničar, g. Kukovič pokazal nam je Leona kot prijatelja Slovanov in se v živi besedi spominjal dobrot, ki jih Slovanom delé. G. predsednik še naznanijo, da je kat. politično društvo odposlalo tudi čestitko za sv. očeta na kardinala Rampolla. Sv. oče so milostljivo vsprejeli častitko ter predsedniku društva brzojavno poslali svoj apostolski blagoslov. K sklepu oglasi se še g. dr. Rudolf in pravi, da vidi tukaj v sobi zraven papeževе podobe ob enem tudi podobo svetlega cesarja. Slovenec ljubi cesarja in je vselej zvest podanik njegov, zato predlaga, naj se pošlje brzojavna čestitka cesarju prigodom veselega dogodka v cesarski rodovini, namreč rojstva nadvojvoda vnuka v Lichtenegg. Tem besedam zbor navdušeno pritrdi. Še enkrat povabijo g. predsednik navzoče, naj sv. Očetu, današnjemu slavljencu in svetlemu cesarju zakličejo prisrčen živio — in krepek živio pretrese hišo. Razšli smo se veselih obrazov z željo se zopet kmalu videti pri zborovanju kat. političnega društva.

Iz Ormoža. (Naša čitalnica) priredila je v letošnjem predpustu dve primerni veselici svojim udom in gostom, prvo dne 22. januarja, o priliki občnega zbora čitalničarjev in sicer s tombolo in prosto zabavo. Druga veselica pa se je vršila dne 13. svečana, na pustni ponedeljek, s petjem in tombolo. Proti večeru začeli so se od vseh strani zbirati povabljeni gostje, in se jih je prav lepo število sešlo tako, da so bili vsi čitalnični prostori polni. V največjem številu so nas ta večer počastili Velikonedelčani s svojim novim pevskim zborom pod vodstvom g. Ant. Ebrla, učitelja pri Veliki Nedelji. Ta pevski zbor je iz posebne prijaznosti sodeloval pri tej veselici, in pokazal s svojimi milodonečimi, vbranimi glasovi lepo izurjenost. Hvala vam pevci, le tako naprej! Med posameznimi točkami petja svirala je Ptujška godba. Potem je sledila tombola s prav lepimi dobitki. Ne smem zamolčati tudi hvalevredne postrežbe našega narodnega gostilničarja g. Fr. Gomzi-ja, ki nam je kaj vrlo vstregel s svojo izvrstno vinsko kapljico in z raznoterimi okusnimi jedili. Takšne veselice se ne dajo primerjati navadnim plesom po krémah, temveč one so pravi narodovi prazniki, ker budijo v nas ljubezen do naroda in slov. jezika. Udeležujmo se prav radi takih narodnih veselice, ki imajo namen širiti narodno zavest med ljudstvom, da se potem znamo potegovati za svoje pravice, koje se nam žal, tako kratijo. Ne držimo torej križem rok, ako hočemo, da nam v kratkem prisije zlata zvezda jednakopravnosti, ko bomo namreč dosegli vse tiste pravice, ki nam po božji in cesarski postavi grejo. »Na delo tedaj, ker resnobni so dnevi!«

Čitalničar.

Iz Brestovca pri Slatini. (Marsikaj) Željno že čakamo ljubo spomlad, da gremo k Žurmanu na kop ali pa v domače gorice. Nad našo občino se prav lepo razprostirajo vinske gorice, katere so dajale pred nekaterimi leti dokaj dobre vinske kapljice, ali Bogu bodi potoženo, zdaj nam je tisti dar božji odvzet, kajti peronospora, pa menda tudi trtna uš nam uničujeta čisto vinograde. Za to leto skropiti se vsi opominjajo in tudi za ameriansko trsje se kopa. Na kar se sme naša občina ponašati, to je sadno drevje, kajti če te, dragi bralce, kedaj pot pripelje tukaj skozi, bodeš mislil, da si pri-

šel v kak gozd, obstoječ iz samih sadnih drevesc. Za drugo pa smo veseli narodnega županstva, katero po slovensko uraduje. Do preteklega leta je še bil tukaj nemški obč. pečat, zdaj je pa slovenski. Tudi naš županov namestnik po svojem velikem spoštovanju zasluži, da tukaj nekaj spregovorim. On ima žganjaro ter naznanja to slovenski napis nad hišo. On je čez vse narodn, katoliško-veren gospodar. V prav lepi krščanski zastopnosti s svojo ženo živi, zato mu je pa Bog dal svoj blagoslov, da ima vsega zadosti. On je tudi ud okrajnega zastopa, odbornik slov. katoliško-polit. društva v Slatini. Letos imamo tukaj velik sneg in hudo zimo, da je po kletéh večidel vse zmrznilo.

B.

Iz Trbovelj. Ljudsko gibanje. Leta 1892 je bilo v Trbovljah 101 parov poročenih; rojenih je bilo 413, zmed teh 50 nezakonskih otrok, 13 mrtvih rojenih in 14 v sili krščenih. Umrlo jih je 323, 258 spod štirinajst let starosti, 75 pa starih čez 14 let; 59 jih je umrlo na sušici, večidel delalskega stanu; eden je bil ožgan na šurfu mrtev najden, okoli 26 let star in se do danes se ne ve, odkod je bil ta možki in kako da se je pisal; eden deček, okoli tedna star, je bil mrtev v Savi najden, ne ve se nič o tem mrtvem fantiču, več se jih je ponesrečilo pri rudarskem delu, enega rudarskega nadzornika, Jakoba Fürst-a z imenom, je pri streljanju pečine kamen v glavo zadel, pri čemur je bil mrtev; nekemu železniškemu delalcu je vlak roko odtrgal, roka je v Trbovljah pokopana, nesrečnega so pa v Ljubljano v bolnišnico spravili, kjer je neki umrl. Pravijo, da se je šalil z vlakom, češ, da ga bo iz tira prevrgel, pa vlak ni šale poznal, ter ga je strašno splačal. Se ve, da je bil nesrečnež nekoliko vinjen. Smrtna kosa torej vedno kosi, da bi le nobenega za smrt nepripravljenega ne pokosila!

Iz Srednjega Gasteraja. (Žalostna prikazen) na Slovenskem, osobito v Slovenskih Goricah, v štajarskem raju, je gotovo ta, da kar trumoma nepremišljeni potujejo čez širni ocejan v daljno Brazilijo v Južni Ameriki, sreče si iskat! Ali jo bodo našli? Ta kužljiva sapa je privela tudi že do nas — v Srednji Gasteraj, od koder je odpotovalo že dokaj družin. Kdor je priden, varčen in delaven, gotovo ne hlepi po amerianski sreči, ter ne verjame sleparskim agentom, ki na vse mogoče načine, in z velikimi lažni ljudi begajo ter hvalijo ameriansko podnebje. Tam je morda — obljubljena dežela, kjer se cedi mleko in med; kjer je zlata na cente, in se boja več pšenice potepta, kakor pri nas iz nje kruha pojé! Kaj jih neki žene tje, kaj, da zapustijo svojo rojstno vas, kjer je mislim najboljše? »Ljubo doma, kdor ga ima!« pravi pesnik. Zmoti jih hlepenje po bogastvu, ter nimajo o Ameriki pravih pojmov, zdravih nazorov, ter niti ne sanjajo, kakó se tam kaj živi, misleč, da jim bodo kar pečeni pišanci v grlo leteli, a se silno motijo. No, od nas se selijo sicer najbolj močni ljudje, delavci, brez katerih kmet niti gospod ne more živeti. Ali jim pa v Ameriki ne bo potreba delati? Kaj še, prav trdo bodo morali za delo prijeti, a na stara leta bodo gotovo pogrnali zopet nazaj v stari svet — v občino. Zakaj se pa raji ne selijo naši bogastvaželjni Slovenci v Bosno? Tam, kjer so zemljišča celo po ceni, ter raje puščajo one prostore Nemcem! Dandanes vse hlepi le po denarju, po bogastvu, poleg tega pa zgubi vero, Boga ter pozabi ljubezen do bližnjega, domovine, da celo rod-bina in prijatelji se pri tem maliku čestokrat pozabijo. Naša domovina gotovo izgubi s tem mnogo čilih močij, katere se tudi v Ameriki zaradi prevlekega naraščanja ne bodo mogle razvijati! Zato raj se svetuje vsem Slovincem, da na vse kripje branijo izseljevanje v Ameriko, ne verjemite onim sleparskim, brezvernim agentom, ter rečemo, da so pretečeno leto radi pomanjkanja 12.000 oseb nazaj v Evropo poslali. Bodimo oprezní!

Od Sv. Urbana pri Ptuj. (Pogreb.) Tukaj smo dne 19. februarija častnega očeta Janeza Kos materi črni zemlji izročili. Rajni oče prečastitega gospoda župnika Alojzija Kos pri Sv. Martinu v Rožni dolini, so bili vzgled in kinč cele naše župnije, zato so naš prečastiti gospod župnik Fr. Zmazek pri odprtem grobu v lepih in tolažljivih besedah razložili življenje in dejanja blagega rajnega, ter so župljani rajnemu iz ljubezni zadnjo pot posodili. Bog mu večni mir in pokoj daj in večna luč mu sveti naj!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvo svitli cesar se je odpeljal v torek v Territet, kopališče v Švici, kjer biva svitla cesarica. Doklej ostaneta Nju veličanstvi ondi, ni znano. — V torek je bilo več ur posvetovanje ministrov na Dunaji, hodilo jim je za skupni državni proračun, ki se predloži po veliki noči delegacijama. Kakor vsako leto, trdi se tudi letos, da tirja vojni minister večjih stroškov, letos neki celo za 5 milj., mislimo pa, da h koncu ne bode toliko. — V državnem zboru so vsprejeli poglavje »o soli«; vse tako, kakor je predložilo ministerstvo, dobiti bode torej tudi soli za živino.

Stajarsko. Pri Eishachu, blizu Runa za Gradcem, našli so žilo živega srebra, ali ne zna se, če ga je toliko, da se spleča kopati za njim, kajti živo srebro je rado živo ter izgine, da ga ni več najti. — Čevljarska zadruga v Gradei je volila tudi letos si za predsednika g. Jurija Jurčiča, slov. rojaka, če se ne motimo, doma iz Majšperske župnije.

Koroško. Slov. rodoljubom se godi v tej deželi slej ko prej hudó; posebno c. kr. okr. glavar v Celovci, znani baron Mac Nevin, vžuguje slov. župane ter jih sili, naj dopisujejo državnim uradom vselej le nemški. — V Celovci se množijo judje in so postali nadlega že tudi nemškim liberalcem, pa kaj si čujejo? Jud je liberalce in kjer je treba, še tudi Nemec. Težko se jih bode ubraniti. No mesto Slovencev, katerih se branijo v Celovci, naj pa dobijo jude!

Kranjsko. Društvo zdravnikov v Ljubljani je letos sklenilo, da se uraduje pri njem posej le v slov. jeziku. Zares čudno, da je društvo, ki živi v osrednji slov. dežel, bilo doslej nemško! — Na gori Sv. Magdalene pri Šmarji je našel starinar g. J. Pečnik dva groba, kakor sodi, iz rimljanskih časov; v grobih je bilo več bronastega orodja in v vsakem lep bronast kotel, toda le-ta je razjedla ilovica tako, da se ne dasta več prenesti ter nju je samo še nekaj koscev.

Primorsko. V deželnem šolskem svetu v Gorici so sklenili, da mora mesto ustanoviti štirirazredno ljudsko šolo za slov. otroke. Nekateri Lahj so vsled tega kar divji, pa upamo, da se sčasom že privadijo tudi na slov. šolo. — Starosta primorskih poslancev je gospod J. Nabergoj v Trstu in »mladi možje« so mu zadnje dni nagajali, čemu ostane v klubu konservativcev; te dni pa je prišla deputacija 12 mož k njemu, ter mu je zagotovila, da uživa on slej ko prej zaupanje svojih volilcev. Tako je prav!

Hrvaško. Stolni korarji v Zagrebu so se obrnili s prošnjo do svitlega cesarja in sv. očeta, naj se izvoli že vendar enkrat nadškof v Zagrebu. Mogoče, da kaj izda njih prošnja.

Ogersko. Govori se, da odstopi grof Tisza kot minister pri Nj. veličanstvu ter stopi na njegovo mesto sedanji predsednik v drž. zboru, baron Banffy. Čudno,

da mora tak minister biti le kalvinec! — Vlada zatira Slovake čemdalje huje ter jim ne dovoli ljudskih shodov, češ, da so nevarni državi. Uboga država, če stoji na tako slabih nogah!

Vnanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. prejema sedaj poslanike katoliških držav, najlepše pa so vsprejeli menda grofa Revertera, ki zastopa avstrijsko državo našo. Izrecno so hvalili pobožnost našega svitlega cesarja.

Italija. V Rimu se snuje neki posebno društvo, ki hoče veliko rabuko napraviti zoper romarje iz Dunaja, posebno še zoper tiste, ki so udje bratovščine sv. Michaela. Ni jim po volji, da se je v tem društvu govorilo o jetniku vatikanskem t. j. c. sv. očetu, ki se jim kratijo pravice do dedščine sv. Petra — do njih posvetne države. — V kratkem stopita v državni zbor dva moža, ki sta pri zadnjih volitvah padla ter sta huda nasprotnika sedanje vlade: Bonghi in Imbriani. More biti pa tudi pri teh volitvah ne bode sreča na nju strani, da si se dela za nju od vseh strani.

Francija. Najznamenitnša novica je iz Pariza volitev Jule Ferryja za predsednika v senatu. Ta mož je bil že večkrat na čelu vlade pa so ga spletke vrgle iz vlade, sedaj pa utegne biti nevaren predsedniku republike — Sadi-Carnotu. More biti je prav tako, da si Ferry ni mož po naših željah.

Anglija. V Šotiji prebiva iz večine katoliško ljudstvo, toda vse bogateje župnije so v rokah protestantskih duhovnikov. Le-ti nimajo ondi dela in tudi ne prebivajo tam, samo dohodki so njihovi. Lord Gladstone je sedaj vsaj nekaj pomogel ubogemu ljudstvu s tem, da taka župnija, če umrje protestantski duhovnik, ne dobi več protestant, ampak nje dohodki se obrnejo na korist občine.

Nemčija. Iz ječe v državni zbor pride vodja Ahlwardt — mož, ki je razkril tajnost, da puške nemške armade niso dobre, ker jih je neki jud Levy, v čegar tovarni so jih delali, naredil navlašč slabe. Ahlwardt je dobil zato pravdo in potem ječe več mesecev. Sedaj pa je izvoljen za poslanca in v drž. zboru v Berlinu so potrdili volitvo. Tako se zgodi pač redko.

Rusija. Car je pisal jako ljubeznjivo pismo sv. očetu v Rimu k njih jubileju in tudi v listih se piše prijazno o sedanjem poglavarji sv. katoliške cerkve, škoda je samo, da so to le besede, kajti katoliška cerkev nima mirnih dnij v carevini; posebno še ne v poljskih pokrajinah. Daj Bog sorodnim bratom kmalu spoznati, da niso na pravi poti!

Bolgarija. Knez Ferdinand se je vrnil »z ogle-dov« v Sofijo, glavno mesto svoje države in tu so mu prebivalci pripravili slovesni vsprejem. Kolikor se kaže, je to veselje pravo, ne prisiljeno, toda kaj se zna?

Srbija. Ta država je bližnja soseda Ogrov in torej se nihče ne čudi, da ima ona tudi slične navade in vidi se to najbolj pri volitvah. Pri Ogrih pa tudi pri Srbih vidi človek po volitvah pogostem — krvave glave volilcev. Letos pa hoče vlada zabraniti pretepe in je torej poklicala vojake pod orožje, da razženejo volilce, ako bi se kje spoprijeli. Ne vemo, če so take volitve posebno dobre.

Turčija. Turki so leni, posebno pa v vednostih. Tovneje je prišlo več turskih dijakov iz Azije v Carji-grad, najbrž zato, da si poiščejo dobre službe, ali to jim ni izteklo, ampak vlada jih je več sto zgnala skupaj ter jih je naložila v ladijo in so jih na vrat, na nos zavlekli nazaj v Azijo. To je bila nagla pomoč zoper »učene berače«.

Afrika. Odtodi v tem tednu ni bilo posebnih poročil, ali iz tega naj človek ne sklepa, da se ondi ni